

SORSOK

CSALAMI CSABA ROVATA

Hol volt, hol nem volt....

Folytatás az első oldalról.

Nem egy olyan karácsony volt, amikor rászoruló ismerőseiknek és gyermekeiknek ajándékot vettek, vagy odaadták megunt dolgait, csak hogy valahogy segítsenek. Sosem gondolták, hogy egyszer ők is rászorulnak mások segítségére.

Aztán eljött a 2007-es év. Februárban Gábornál, az apukánál rákot diagnosztizáltak az orvosok. Ahogy Kata mesélte: -Míntha leszakadt volna az ég, mikor megtudták, hogy pontosan mitől fáj annyira és folyamatosan Gábor gyomra. Mint mondta: elképzelhetetlen az a döbbenet, amit akkor érzett, amikor az orvos egyszerűen kijelentette, hogy ez bizony rosszindulatú daganat, és mosolyogva megkérdezte, hogy mikor kezdjük a kezelést. Egyedül Gábor viselte jól a dolgot. Azt mondta, küzdeni kell, és meg fog gyógyulni, vagy ha nem, akkor fel kell fogni, hogy ennyit adott az ég ebből a csodálatos életből. Gábor férfiasan tűrte a kezelés gyötrelmeit, bár néha nem tudta leplezni fájalmát. Végül félfényi

küzdelem után szervezete feladta a harcot. 2007 novemberében temették el.

Kata és a gyerekek is úgy döntöttek, hogy nem adják fel, küzdenek, hogy „normális” életet élhessenek. A normális szót azért kell hangsúlyosan érteni, mert időközben Gábor kezelésére minden megtakarított pénzük elment. Közös lakásuk még megvan ugyan, de folyamatos a problémájuk a számlákkal, sőt a ház felújítását hitelből fedezték, így azt is fizetni kell. Itt meg kell említeni, hogy sok más magyar családhoz hasonlóan a hitelt ők is devizában vették fel, így az árfolyamváltozások alaposan megkurtítják a család költségvetését. Bizony, őket is elérte a válság, és most csak egy fizetésből kell megoldaniuk azt, amit eddig kettőből oldottak meg. Kata mosolyogva mesélte, hogy milyen érdekes is az élet, pár hónapja, éve még ők segítettek rászorultakon, próbálták mások életét segíteni, ahogy tudták, most pedig ők kerültek olyan helyzetbe, hogy másokra szorulnak. Saját maguk is, és ismerőseik is azt mondják, hogy megmaradtak

azoknak egyszerű segítőkész embereknek, akik mindig is voltak. A gyerekeket is arra neveli Kata, hogy segítsenek az embereknek, bármivel, amivel tudnak, hiszen ilyenkor – amikor ők is bajba kerültek – látszik beigazolódni a mondás: „Ki mint veti ágyát, úgy alussza álmát.” Vagyis, ha segítesz másokon, téged is megsegítenek. Kata ugyanis rengeteg segítséget kapott Rákosmenté Önkormányzatától, barátaitól, családjától, sőt civil szervezetektől is. Ha nagyon demagóg akarnék lenni, mondhatnám, hogy a bajban látszik meg igazán, hogy ki a jó barát, vagy épp ki a jó ember. Katákék most szerényen élnek rákoshegyi házukban, küzdenek, és megoldják a problémáikat.

Lehet, hogy e havi történetünk nem éppen egy karácsonyi sztori, de ha belegondolunk, bőven van benne olyan elem, ami megindító, hiszen ez most nem egy segélykérő üzenet, hanem a küzdés, a jószág, és az összetartozás története. Kata szerint Gábor is azt akarná, hogy talpon maradjanak, és hogy továbbra is segítsék azt, aki náluk is rosszabb helyzetben él.

Mikulás járt a Kaszap Alapítványnál

Színvonalas Mikulás-műsorral köszöntötte a Kaszap István Alapítvány a kerület szociálisan rászoruló gyermekek családjait, december 12-én, a Vigyázó Sándor Művelődési Házban.

Az Alapítvány nemes céljait e

családok felkarolásában, támogatásában fogalmazta meg, a keresztény szellemiség jegyében. Tavaly elhunyt vezetőjét, Gál Feri bácsit, az önkormányzat idén posztumusz díszpolgárrá választotta.

A változatos műsorban számos kerületi táncsoport, nagyre-

ményű egyéni tehetség lépett színpadra, de hagyományosan Lui bűvész is elkápráztatta a nézőket. Végül a Mikulás is megérkezett ajándékokkal teli puttonyával, így egyetlen gyermek sem távozott üres kézzel az ünnepi rendezvényről.

HH

Kaszap István (1916-1935)

Lui bűvész épp egy asztalt reptet

Ezüst Hárs

Rákosmenti
Ezüsthárs Alapítvány

...és eljő a Mikulás

Kicsit bajban vagyok, hiszen annyi mindent kellene megköszönnöm, hogy azt sem tudom, hol kezdjem. Talán egy történettel. Mikulás legendája egy Miklós nevű püspökkel kezdődött. Ez az egyházi vezető 1776 egyik éjjelén – mily furcsa, pont Szent Miklós napján, december hatodikán – elment egy családhoz, ahol három leánygyermek élt. A háromból kettő férjhez akart menni, ezért a – legenda szerint – a legfiatalabbnak áruba kellett volna bocsátani a testét, hogy a másik kettőnek legyen némi hozomány. Miklós püspök viszont mindhárom leány ablakába tett egy-egy kis zsák aranyat az éj leple alatt, így megoldódott a család gondja. A lányok állítólag meghallották a neszezést, de mire felkeltek ágyaikból, csak az ajándékot találták meg az ablakban, illetve látták, hogy egy piros ruhás ember távolodik a hóesésben. Ez csak az egyik legenda, ami ezt a jeles napot érinti, de a lényeg, hogy manapság mindnyájan ünnepeljük a Mikulást.

Az Ezüsthárs Alapítvány is így van ezzel. Mi is megünnepeltük. Mint tudják, a szervezet azért jött létre, hogy a rászorulókat segítse. Rákosmenté Önkormányzatának és a Helyi Híreknek köszönhetően mindig vannak adományok, felajánlások, amelyeket el tudunk juttatni a szükségét szenvedőknek. A Mikulás nap jó okot adott rá, hogy ismét megszerveztük az Ezüsthárs napot. Azt is tudni kell, hogy egymagunknak nem sikerült volna. A II. Ezüsthárs Nap sikeréhez – merthogy siker volt bizony – ismét sok jó ember járult hozzá. Úgy mint: Dunai Mónika, Rákoscsaba önkormányzati képviselője, aki nemcsak a pénzt ajánlotta fel a rendezvényre képviselői keretéből, de fellépő művészeket is szerzett, ezzel emelve a rendezvény fényét. A képviselő-asszony mellett tiszteletet tette nálunk Virág Mihály rákoscsabai képviselő, valamint Horváth Tamás alpolgármester és Riz Levente polgármester is, akik további támogatásukról biztosították alapítványunkat. Meg kell említenünk azt a nevet elhallgatását kérő kerületi vállalkozót is, aki ismét egy fantasztikus ebéddel várt minket, hozta a kész gulyáslevest a rendezvényre, mi több, neki köszönhetjük a Mikulás-csomagokat is, valamint rengeteg almát, amit szintén felajánlott a kerületi rászorulóknak. Aprópó alma: itt Proniewicz Ferencet is meg kell említenem, aki szintén egy láda almával, üdítővel és szendvicsekkel járult hozzá a második Ezüsthárs Naphoz. Köszönetet kell mondanom Solymos Tamásnak, a Pyrmont kft. vezetőjének is, hiszen tőlük kaptuk azt a nyolc raklapnyi háztartási felszerelést, amit az asztalokra tettünk. A Vigyázó Sándor Művelődési Házban, Martonosiné Orosz Mártának és Hajnal Csillának, valamint Janónak a Vigyázó egyik legjobb emberének, akinek a hangtechnikát köszönjük. Meg kell még említenem Csermely Balázs és Csermely Csaba nevét, akik zöltséggel, gyümölcsrel és italokkal segítettek abban, hogy a rendezvény létrejöhesse. A rákoshegyi Fleischmann üzlet kb. 100 kg burgonyával, és mintegy 40 kg hagymával járult hozzá ahhoz, hogy a szükségét szenvedők idén egy élelmiszer csomagot is kapjanak karácsony előtt. Köszönjük az RTK vezetőinek, hogy befogadtak bennünket, és ki nem hagyhatom a Renault Kelet-Pest vezetőjét, Dalmadi Balázst sem, aki eddig mindig kölcsönadta a cég egyik teherautóját, majd miután azt a járművet eladták, felajánlott másik két személyautót, hogy azokkal szállítsunk. Legvégül, de nem utolsó sorban köszönet a Hulik Családnak, a Csalami család tagjainak, Fürjes Annának, aki még csak nyolcadikos, de hangjával lehozta az angyalokat az égből. Hajdú Barnabás 5-es általános iskolás tanuló pedig ugyanezt tette egy szál hegedűjével. Sági Alexandra, aki mindössze 12 éves, olyan hastáncbemutatót tartott, hogy mindenkinek elakadt a lélegzete. A Bartók Béla AMI ifjúsági vonósnéka, Hlácsné Kurdi Ágnes vezetésével műsora pedig az Operában is megállná a helyét! Természetesen a felajánlásokat továbbra is várjuk az ezusthars@ezusthars.hu e-mail címre, valamint a 06-70/527-07-82-es telefonszámra. Hívjanak bátran, hiszen ami Önöknek már nem kell, az lehet, hogy másoknak az életet jelenti. Köszönjük a felajánlásokat, legyen az bármi is, valamint így, a médián keresztül is kívánunk mindenkinek

MEGHITT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET,

ÉS BOLDOG ÚJ ÉVET!!